

Sneider Tamás
országgyűlési képviselő

szám: 12/4032

Érkezett: 2015. MÁRC 24.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánok intézni a Belügyminisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Mit kíván tenni a Kormány annak érdekében, hogy a kedvezményes honosítási eljárás során egyetlen magyar méltósága se csorbuljon, az ügyintézés pedig ésszerű határidő belül történjen?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztelt Miniszter Úr!

Miközben a Kormány a kedvezményes honosítási eljárás nagyszerűségéről beszél, addig a valóság sajnos teljesen más képet mutat.

Egy külföldi két esetben kérhet kedvezményes honosítást:

- felmenője magyar állampolgár volt vagy valószínűsíti magyarországi származását;
- a külföldi állampolgár magyar állampolgárral legalább tíz éve érvényes házasságban él, vagy öt éve él házasságban és közös gyermekük született.

A honosítási eljárás elméletileg három hónapot vesz igénybe, de az eljárás során az ügyintézők figyelmeztetik az érintetteket, hogy az ügyintézés a gyakorlatban akár 4-5 hónapig is eltarthat.

Sajnos akadnak azonban kivételek is, melyek bizonyítékul szolgálnak a bürokratikus rendszer elégtelenségeire. Példaként egy szlovákiai születésű magyar anyuka esetét említem.

Az anyuka magyar állampolgár férjével Angliában vállalt munkát, ott születtek gyermekeik, akik az apa jogán megkapták a magyar állampolgárságot. A szülők a második gyermek születése előtt elhatározták, hogy Magyarországra költöznek, mert itt szeretnék gyermekeiket

felnevelni. Az anyuka (aki egyébként rendelkezik/rendelkezett magyar igazolvánnyal, tehát magyarságát már elismerték) a felmenői valamikori magyar állampolgárságára hivatkozva szeretne volna egyszerűsített honosítási eljárást hatálya alatt megszerezni a magyar állampolgárságot, ez azonban számos akadályba ütközött. A régi családi iratok elvesztek, megsemmisültek az évek során, a lelkipásztori igazolás megszerzése sem ígérkezett könnyű feladatnak.

A család úgy döntött, hogy az anya számára a magyar állampolgárságú apával fennálló öt évnél hosszabb házassági jogviszony alapján kérelmezi a magyar állampolgárságot. A kérelmezők Magyarország angliai konzulátusán megjelentek, ott nyilatkoztak tettek hivatalos személy előtt és benyújtották a hivatalos iratokat. Mindez 2014 Júliusában történt.

A család a második gyermek születése után 2014 novemberében Magyarországra költözött. Most 2015 márciusát írjuk és az anya állampolgársága még mindig várat magára.

Önmagában az állampolgárság hiányának ténye nem okozna gondot, sajnos azonban az anya számára az itteni élet hivatalos megkezdéséhez ez elengedhetetlen lenne. Magyarországon TAJ és adó számot bejelentett lakcím esetén lehet igényelni, amit lakcímkártyával kell igazolni. Lakcímkártyát csak magyarországi anyakönyvezés, állampolgárság esetén adnak ki, illetve külföldi állampolgár kérhet lakcímkártyát, ha tartózkodási engedélyért folyamodott és igazolja magyarországi lakóhelyét. Az anyukának azonban azt tanácsolták ne kérelmezzék egyszerre az állampolgárságot és a tartózkodási engedélyt, mert ez nagyon megbonyolíthatja az ügyintézését.

Hozzá kell tenni, hogy a hazai jogszabályok alapján magyarországi tartózkodás esetén két hónap után tartózkodási engedélyt kell kérni, különben a külföldi állampolgár jelenléte illegálissá válik.

Az angol törvények szerint, az a személy, aki egy hónapon túl életvitelszerűen külföldön tartózkodik, nem jogosult az Egyesült Királyság által kibocsájtott európai egészségügyi kártya használatára, így nem jogosult az egészségügyi szolgáltatások térítésmentes igénybevételére sem. Az illető anyuka így egy paradox helyzetbe került. Mivel Magyarországon ingyenes egészségügyi ellátásban nem részesülhet, ha rászorul, fizethet az ellátásért, de annak költségeit nem lesz képes visszaigényelni az angol társadalombiztosítótól.

Elszomorító az a tény, hogy az Unióban töltött tíz év elteltével sem megoldott, törvényileg tisztázott a külföldre költözők, hazaköltözők jogállása egészségügyi ellátás szempontjából. A hivatalnokok, ügyintézők megfelelő jogszabályi keretek híján nem tudnak segíteni, nem tudják milyen jogcímen, kihez kell fordulni ilyen ügyben.

Továbbá sajnálatos az is, hogy míg egy nem magyar gyökerekkel rendelkező külföldi pénzért állampolgársághoz juthat (sajnos így van), addig egy magyar gyökerű, önhibáján kívül a határokon túlra született egyén, hivatalok sorait végigjárva, hónapokig várakozzon arra, ami őt magyarsága miatt megilleti.

Az anyuka számára további nehézségeket okozott a külföldön született kisbaba helyzete, annak ellenére, hogy az édesapával házastársi közösségben él és az apa magyar állampolgár.

A fent említett okok miatt, TAJ kártya hiányában a baba sem részesülhetett egészségügyi ellátásban Magyarországon. A szülők a baba számára a magyar állampolgárságot Magyarországon megkérvényezték, azonban a rendszer lassú működése miatt az ügyintézés

több mint két hónapot vett igénybe. Ez idő alatt, a szülők számára extra terhet jelentett a tejcukor érzékeny kisdednek a tápszer, gyógyszerek, oltóanyagok beszerzése, hiszen támogatás hiányában a teljes árat kellett megfizetni. A szülők szerették volna az úgynevezett születési támogatást igénybe venni, itt azonban ismét a fentiekből fakadó nehézségekkel találták magukat szemben. A születési támogatás nyújtásához mind az anyuka mind pedig a kisded kell, hogy rendelkezzen TAJ számmal, (az apa jogán nem állapítható meg a támogatás). A kisded időközben megkapta a TAJ számát, azonban az anyuka ügyének elhúzódása miatt félt, hogy a család a hat hónapos határidő túllépése miatt elesik a támogatástól. Úgy gondolom ez az állapot, melyben egy magyar állampolgár, egy kisded diszkriminációja valósul meg, teljességgel elfogadhatatlan.

Tisztelt Miniszter Úr!

Így fest ma Magyarországon egy olyan család helyzete, aki a rossz gazdasági körülmények elől menekült el, és szeretett volna reménnyel telve hazájába visszaköltözni...

Így, ilyen rosszul, sőt elégtelenül működő rendszerrel akarják hazacsábítani a magyar családokat? Ha már a kormányzat képtelen arra, hogy az Unión belül fennálló fizetéskülönbségeket enyhítse, legalább a rendszer reformjával próbáljon könnyíteni a hazatelepülni vágyók helyzetén!

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2015. március 23.

Tisztelettel,

Sneider Tamás

Jobbik Magyarországért Mozgalom